

N:o 90.

Af herr **O. W. Redelius**, *angående ändrad lydelse af § 9 i kongl. förordningen om kyrkostämma m. m. den 21 mars 1862.*

Då grunderna för rösträtts utöfvande å kyrkostämma icke äro alldeles desamma, som gälla för rösträtts utöfvande å stämma, men tydlig föreskrift saknas i kyrkostämmoförordningen om granskning af röstlängd å kyrkostämma, kan inträffa, att ingen å kyrkostämma granskad röstlängd föreligger till begagnande, då omröstning skall ega rum å kyrkostämma. Under sådant förhållande måste vid omröstningstillfället bestämmas, hvilka personer få deltaga i omröstningen. Enär dylikt förfarande, enligt min åsigt, är högst olämpligt, samt erfarenheten visat, att allvarsamma olägenheter kunna uppstå af sådant förfaringssätt, får jag hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 9 af förordningen om kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

Tre ordinarie kyrkostämmor skola årligen hållas; den första inom maj månads utgång för besluts fattande om föregående årets räkenskaper och förvaltning; den andra i oktober för bestämmande af utgifts- och inkomststat för kyrka och skola, enligt hvad i § 36 sägs; och den tredje inom utgången af december för debiteringslängdernas och röstlängdernas granskning samt för anställande af val till de under kyrkostämman hörande befattningar, hvilka vid årets slut blifva lediga, äfvensom för val af revisorer.

Stockholm den 26 januari 1901.

O. W. Redelius.